

Arrest

nr. 208 513 van 31 augustus 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 februari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 maart 2018 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 september 2017 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.2. Op 23 februari 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een

verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 01.09.2017 werd ingediend door:

(...)

*om de volgende reden geweigerd:*³

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van zijn Belgische echtgenoot, de genaamde D.D.R.W. (...)^r (RR: 58.04.12 237-67), in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de 'familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat zij actief werk zoekt.

Als bewijs van zijn bestaansmiddelen legt de referentiepersoon de volgende documenten voor: een arbeidscontract en tewerkstellingsattest van De O.(...) VZW Oostende voor de periode van 31.05.2017 - 15.06.2017 en bijbehorende loonfiche; een tijdelijk arbeidsongeschiktheidsattest Ethias voor de periode van 16.06.2017 - 02.07.2017; een bewijs van werkloosheidsuitkeringen ABVV voor mei 2016 en voor de periode van april 2017 tot en met oktober 2017. Arbeidsovereenkomsten A.J.&H.(...) en loonfiches voor de periode van 16.10.2017-10.11.2017.

Loonfiche P.F.S.&S.(...) BVBA te Vilvoorde voor de maanden december 2017 en januari 2018 waaruit blijkt dat betrokkene sinds 29.12.2017 voor bepaalde duur deeltijds tewerkgesteld is bij voormeld bedrijf. Het contract bij De O.(...) VZW is inmiddels afgelopen dus de inkomsten verworven uit die tewerkstelling kunnen niet in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van het huidige netto-inkomen. Naar analogie kan gesteld worden dat de voorgelegde arbeidsongeschiktheidsuitkering niet mee in aanmerking kan genomen worden. Het betreft immers een arbeidsongeschiktheid van tijdelijke aard, waarbij kan verondersteld worden dat, gelet betrokkene sindsdien reeds aan de slag is geweest, de ongeschiktheid een einde heeft genomen. De loonfiches van tewerkstelling bij A.J.&H.(...) kunnen eveneens niet mee in overweging worden genomen, gelet uit niets blijkt dat betrokkene, sinds zijn tewerkstelling bij P.F.S.&S.(...) BVBA, de tewerkstelling bij A.J.&H.(...) nog doorliep. Wat de werkloosheidsuitkering betreft dient tot slot opgemerkt te worden dat betrokkene heden tewerkgesteld blijkt te zijn, hij heeft niets voorgelegd waaruit moet blijken dat hij heden nog recht heeft op een (aanvullende) werkloosheidsuitkering, waardoor ook deze niet mee in rekening kunnen gebracht worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van referentiepersoon. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Uit voorgelegde bewijzen kunnen we stellen dat de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden noch stabiel noch regelmatig zijn. De referentiepersoon is sinds 29.12.2017 tewerkgesteld bij P.F.S.&S.(...) BVBA. Gezien de korte periode van tewerkstelling en recentheid van het contract kunnen deze inkomsten niet aanvaard worden als zijnde stabiel en regelmatig. Dit gegeven neemt echter niet weg dat dat in de toekomst wel het geval kan zijn en betrokkene op basis daarvan een nieuwe aanvraag kan indienen.

Wat betreft de behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, deze is hier overbodig. Gezien betrokkene niet aantoonbaar over stabiele inkomsten te beschikken die in aanmerking kunnen worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen, is deze oefening hier niet aangewezen. Het is pas als er een regelmatig en stabiel inkomen voorhanden is dat als te weinig wordt beschouwd, dat het relevant is te berekenen hoeveel er concreet ter beschikking zou moeten zijn om te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel van het rijk.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De andere voorwaarden werden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De DVZ raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de "Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen" en van de artikelen 10 en 11 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. *In casu* verwijst de bestreden beslissing inzake de beslissing naar aanleiding van de aanvraag van de verzoekende partij duidelijk naar artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de verzoekende partij niet voldoet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden. De bestreden beslissing stelt duidelijk dat aan de voorwaarde van het beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en verwijst vervolgens naar de stavingstukken die de verzoekende partij heeft gevoegd aan haar aanvraag betreffende de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Betreffende de voornoemde bestaansmiddelen motiveert de bestreden beslissing "Het contract bij De O.(...) VZW is inmiddels afgelopen dus de inkomsten verworven uit die tewerkstelling kunnen niet in aanmerking worden genomen bij de beroordeling van het huidige netto-inkomen. Naar analogie kan gesteld worden dat de voorgelegde arbeidsongeschiktheidsuitkering niet mee in aanmerking kan genomen worden. Het betreft immers een arbeidsongeschiktheid van tijdelijke aard, waarbij kan verondersteld worden dat, gelet betrokkene sindsdien reeds aan de slag is geweest, de ongeschiktheid een einde heeft genomen. De loonfiches van tewerkstelling bij A.J.&H.(...) kunnen eveneens niet mee in overweging worden genomen, gelet uit niets blijkt dat betrokkene, sinds zijn tewerkstelling bij P.F.S.&S.(...) BVBA, de tewerkstelling bij A.J.&H.(...) nog doorliep. Wat de werkloosheidsuitkering betreft dient tot slot opgemerkt te worden dat betrokkene heden tewerkgesteld blijkt te zijn, hij heeft niets voorgelegd waaruit moet blijken dat hij heden nog recht heeft op een (aanvullende) werkloosheidsuitkering, waardoor ook deze niet mee in rekening kunnen gebracht worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van referentiepersoon. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013). Uit voorgelegde bewijzen kunnen we stellen dat de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden noch stabiel noch regelmatig zijn. De referentiepersoon is sinds 29.12.2017 tewerkgesteld bij P.F.S.&S.(...) BVBA. Gezien de korte periode van tewerkstelling en recentheid van het contract kunnen deze inkomsten niet aanvaard worden als zijnde stabiel en regelmatig. Dit gegeven neemt echter niet weg dat dat in de toekomst wel het geval kan zijn en betrokkene op basis daarvan een

nieuwe aanvraag kan indienen.” Ten slotte motiveert de verwerende partij dat een behoeftanalyse in dit geval overbodig is, daar de verzoekende partij niet aantoonde over stabiele inkomsten te beschikken die in aanmerking kunnen worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangenomen.

3.3. De Raad merkt op dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, waarop de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is gesteund.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1,

3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt

beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond. Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”

Uit voornoemde bepaling volgt dat de Belgische onderdaan dient aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. De bewijslast inzake het aantonen van het beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen rust op de verzoekende partij.

3.4. Uit de stukken van het administratief dossier, zoals ook blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing, blijkt dat de verzoekende partij ter staving van de bestaansmiddelenvereiste de volgende documenten heeft voorgelegd:

- arbeidscontract en tewerkstellingsattest van De O. VZW Oostende van 31 mei 2017 tot 15 juni 2017 en bijhorende loonfiches
- een tijdelijk arbeidsongeschiktheidsattest Ethias voor de periode van 16 juni 2017 tot 2 juli 2017
- een bewijs van werkloosheidsuitkeringen ABVV voor mei 2016 en de periode van april 2017 tot en met oktober 2017
- Arbeidsovereenkomsten A.J.&H. en loonfiches voor de periode 16 oktober 2017 tot 10 november 2017
- Loonfiches P.F.S.&S BVBA te Vilvoorde voor de maanden december 2017 en januari 2018 waaruit blijkt dat de verzoekende partij sinds 29 december 2017 voor bepaalde duur deeltijds tewerkgesteld is bij voormeld bedrijf.

3.5. De verwerende partij meent dat alle inkomsten, behalve deze uit de tewerkstelling bij P.F.S.&S BVBA, niet in aanmerking kunnen worden genomen bij de beoordeling van het huidige netto-inkomen daar de desbetreffende job of ongeschiktheid een einde heeft genomen en daar, wat de werkloosheidsuitkering betreft, de referentiepersoon heden tewerkgesteld blijkt en niets heeft voorgelegd waaruit moet blijken dat hij heden nog recht heeft op een (aanvullende) werkloosheidsuitkering. Betreffende de bestaansmiddelen bekomen uit de tewerkstelling bij P.F.S.&S BVBA stelt de verwerende partij dat deze noch stabiel, noch regelmatig zijn, dat gezien de korte periode van tewerkstelling en de recentheid van het contract – de referentiepersoon is tewerkgesteld sinds 29 december 2017 – deze inkomsten niet kunnen aanvaard worden als zijnde stabiel en regelmatig. Uit de overige motieven blijkt dat de verwerende partij van mening is dat de verzoekende partij niet aantoonst dat de referentiepersoon over stabiele inkomsten blijkt te beschikken die in aanmerking kunnen genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

3.6. De verzoekende partij betoogt dat de inkomsten van haar echtgenoot stabiel zijn, dat zij gedurende de ganse periode van 31 mei 2017 tot heden een inkomen heeft genoten. Zij wijst erop dat haar echtgenoot van 31 mei 2017 tot 15 juni 2017 was tewerkgesteld bij O. VZW en aanvullend een werkloosheidsvergoeding genoot, van 16 juni tot 2 juli 2017 arbeidsongeschikt was en een ziekte-uitkering genoot, van 3 juli 2017 tot 15 oktober 2017 stempelgeld genoot, van 16 oktober 2017 tot 30 november 2017 werkzaam was bij A.J.&H. en aanvullend stempelgeld genoot, dat hij vanaf 1 december 2017 werkt bij P.F.S.&S BVBA. Zij meent dan ook dat men onmogelijk kan zeggen dat er geen stabiel inkomen is, dat men ten onrechte met geen enkel van de inkomstenperiodes rekening houdt, dat het ofwel te oud is ofwel te recent, dat er steeds een vermeende reden is om niet te aanvaarden, dat nochtans het inkomen sedert 1 december 2017 voortvloeit uit een contract van onbepaalde duur. Zij meent dat in ieder geval het huidige inkomen vast en stabiel is.

3.7. Hoewel het niet kennelijk onredelijk is om op basis van een recente tewerkstelling waarvan enkel inkomsten van iets meer dan een maand voorliggen te stellen dat de bestaansmiddelen noch stabiel noch regelmatig zijn, komt het kennelijk onredelijk voor om abstractie te maken van de vorige bronnen van inkomsten bij het bepalen of inkomsten stabiel en regelmatig zijn, om de eenvoudige reden dat de bestaansredenen van de vorige inkomsten, zijnde tewerkstelling of arbeidsongeschiktheid, beëindigd is. Gelet op bovenvermelde inkomens vanaf 31 mei 2017 tot heden, die door de verzoekende partij werden voorgelegd ter staving van de bestaansmiddelen van haar echtgenoot, kon de verwerende partij niet op kennelijk redelijke wijze oordelen dat niet aangetoond is dat de echtgenoot over stabiele inkomsten beschikt, onder de enkele motivering dat de huidige bestaansmiddelen noch stabiel, noch regelmatig zijn gelet op de recente tewerkstelling. Er wordt immers aangetoond dat haar echtgenoot over een langere periode een inkomen had en heeft.

De Raad merkt tevens op dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet niet bepaalt dat de verwerende partij dient te onderzoeken of de gezinshereniger een stabiele tewerkstelling bij eenzelfde werkgever of een stabiele bron van inkomsten heeft, doch wel of deze over stabiele inkomsten beschikt en *in casu* kan niet worden voorbijgegaan aan het feit dat de gezinshereniger heeft aangetoond er via interimarbeid, (aanvullende) werkloosheidsuitkeringen en een arbeidsongeschiktheidsuitkering, in te slagen op een standvastige wijze een inkomen te verwerven. Het loutere feit dat de echtgenoot van de verzoekende partij niet elke maand een gelijk loon ontving en het feit dat de bronnen van inkomsten variëren, doet hieraan geen afbreuk.

3.8. In haar nota met opmerkingen komt de verwerende partij in wezen niet verder dan het herhalen van de motieven van de bestreden beslissing betreffende de inkomsten van de echtgenoot en het erop wijzen dat ingevolge de rechtspraak van de Raad van State de Belgische persoon die het recht op gezinshereniging opent ten persoonlijke titel dient te beschikken over stabiele, voldoende en regelmatige middelen van bestaan. Voormeld betoog doet geen afbreuk aan de bovenvermelde vaststellingen.

3.9. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

3.10. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 februari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. VERMANDER